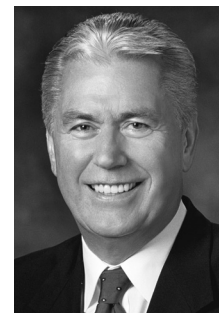

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs
Otrais padomnieks Augstākajā prezidijā

Kas seko pēc mīlestības?

Mūsu mīlais pravietis, prezidents Tomass S. Monsons, ir mācījis, ka „mīlestība ir evaņģēlija pamatu pamats”.¹

Mīlestība ir tik svarīga, ka Jēzus to nosauca par „augstāk[o] un pirm[o] bausli” un teica, ka jebkurš cits bauslis un praviešu vārdi ir pakārtoti mīlestībai.²

Visam, ko mēs darām Baznīcā, pamatā ir mīlestība. Katrai programmai, katrai sanāksmei, katrai darbībai, kurā mēs piedalāmies kā Jēzus Kristus mācekļi, vajadzētu aizsākties šīs mīlestības dēļ, jo bez žēlsirdības, „tīrā[s] Kristus mīlestība[s]”, mēs neesam nekas.³

Kad mēs to saprotam ar savu prātu un sirdi un kad mēs vārdos paužam savu mīlestību pret Dievu un pret saviem līdzcilvēkiem, — kas darāms tālāk?

Vai pietiek ar līdzjūtību un mīlestību pret citiem? Vai, paužot savu mīlestību pret Dievu un savu tuvāko vārdos, mēs izpildām savu pienākumu pret Dievu.

Līdzība par diviem dēliem

Templī Jeruzalemē jūdu augstie priesteri un vecaji uzrunāja Jēzu, lai liktu Viņam pateikt kaut ko tādu, ko varētu izmanto pret Viņu pašu. Tomēr Glābējs pavērsa šo situāciju sev par labu, daloties stāstā.

„Kādam cilvēkam bija divi dēli,” Viņš sāka. Tēvs devās pie pirmā dēla un lūdza viņam doties strādāt viņa dārzā. Bet dēls atteicās. Vēlāk šim dēlam „palika žēl, un viņš aizgāja”.

Tēvs tad devās pie sava otrā dēla un lūdza viņam doties strādāt viņa dārzā. Otrais dēls apsolīja, ka ies, bet tā arī nekad neaizgāja.

Tad Glābējs pagriezās pret priesteriem un vecajiem un jautāja: „Kurš no šiem diviem ir darījis tēva prātu?”

Viņiem bija jāatzīst, ka tas bija pirmais dēls — tas, kurš teica, ka neies, bet vēlāk nožēloja un aizgāja strādāt viņa dārzā.⁴

Glābējs izmantoja šo stāstu, lai uzsvērtu svarīgu principu: tie, kas ievēro baušļus, ir tie, kas patiesi mīl Dievu.

Varbūt tāpēc Jēzus lika cilvēkiem klausīties un sekot farizeju un rakstu mācītāju vārdiem, bet nesekot viņu piemēram.⁵ Šie reliģiskie skolotāji nerīkojās atbilstoši saviem vārdiem. Viņiem patika runāt par reliģiju, bet diemžēl viņi palaida garām tās būtību.

Darbi un mūsu glābšana

Vienā no Glābēja pēdējām mācībām, ko viņš pasniedza Saviem mācekļiem, Viņš runāja par galīgo tiesu. Ļaunie un taisnīgie tiks nošķirti. Labie iemantos mūžīgo dzīvi, bet ļaunie ieies mūžīgā sodībā.

Kāda ir atšķirība starp šīm divām ļaužu grupām?

Tie, kas izrādīja savu mīlestību darbos, tika izglābti. Tie, kas to neizdarīja, tika pazudināti.⁶ Par patiesu pievēršanos Jēzus Kristus evaņģēlijam un tā vērtībām, un principiem liecinās mūsu darbi ikdienas dzīvē.

Beigās tikai vārdi vien par mīlestību pret Dievu un

līdzcilvēkiem nepadarīs mūs piemērotus paaugstinājumam. Jo, kā Jēzus mācīja: „Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! — ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu.”⁷

Kas seko pēc mīlestības?

Atbilde uz jautājumu „Kas seko pēc mīlestības?” var būt vienkārša un tieša. Ja mēs patiešām mīlam Glābēju, mēs veltām savu sirdi Viņam, un tad mēs staigājam mācekļa ceļus. Kad mēs mīlam Dievu, mēs centīsimies turēt Viņa pavēles.⁸

Ja mēs patiešām mīlam savus līdzcilvēkus, mēs pieliekam pūles, lai palīdzētu „nabagiem un trūkcietējiem, slimajiem un nomocītajiem”.⁹ Jo tie, kas pašizliedzīgi īsteno līdzjūtību darbos un kalpo,¹⁰ ir Jēzus Kristus mācekļi.

Tas, lūk, seko pēc mīlestības.

Tā ir Jēzus Kristus evaņģēlija būtība.

ATSAUCES

1. Tomass S. Monsons, „Mīlestība — evaņģēlija būtība” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2014. g. maijs, 91. lpp.
2. Skat. Mateja 22:36–40.
3. Skat. Moronija 7:46–47.
4. Skat. Mateja 21:28–32.
5. Skat. Mateja 23:3.
6. Skat. Mateja 25:31–46.
7. Mateja 7:21.
8. Skat. Jāņa 14:15.
9. Mācības un Derību 52:40.
10. Skat. Mosijas 18:8–9.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Prezidents Uhtdorfs patiesus Jēzus Kristus mācekļus definē kā cilvēkus, kas savu mīlestību pret Jēzus Kristu un pret citiem izrāda savos darbos. Viņš mums māca: „ja mēs patiešām mīlam Glābēju, mēs veltām savu sirdi Viņam, un tad mēs staigājam mācekļa ceļus”. Jūs varētu pajautāt tiem, kurus jūs mācāt, kā mīlestība ir viņus motivējusi iet pa mācekļa ceļu. Jūs arī varētu dalīties savās pieredzēs ar viņiem. Jūs varētu apsvērt iespēju — aicināt viņus lūgt pēc vairāk žēlsirdības un spēka, lai mūsu darbu pamatā būtu mīlestība.

JAUNIEŠIEM

Turēt baušļus un mīlēt citus

Kad mēs domājam par mīlestību, bieži vien pirmais, kas nāk prātā, ir romantiskas filmas, šokolāde un ziedi. Bet mīlestība — *patiesa* mīlestība — ir daudz dziļāka un daudz pašizliedzīgāka, nekā iepriekš minētais. Jēzus Kristus ziedoja savu dzīvi mūsu labā, tāpēc ka mīlēja mūs. Patiesībā, divi augstākie baušļi ir — mīlēt Dievu un mīlēt visus pārējos (skat. Mateja 22:36–40). Bet kā mēs varam *parādīt* citiem, ka mīlam viņus?

Prezidents Uhtdorfs dalās Kristus līdzībā par diviem dēliem, kurā viens no dēliem strādā sava tēva labā, bet otrs to nedara. Glābējs norāda, ka tikai tas dēls, kurš paklausīja savam tēvam, patiesi mīlēja viņu. Līdzīgi veidā, kad mēs turam Dieva baušļus, mēs parādām to, ka mēs Viņu mīlam un gribam atgriezties pie Viņa.

Bet kā mums parādīt to, ka mīlam visus pārējos? Prezidents Uhtdorfs paskaidro arī to: „Ja mēs patiešām mīlam savus līdzcilvēkus, mēs pieliekam pūles, lai palīdzētu „nabagiem un trūkcietējiem, slimajiem un nomocītajiem”. Jo tie, kas pašizliedzīgi īsteno līdzjūtību darbos un kalpo, ir Jēzus Kristus mācekļi.”

Tātad, nākamo reizi, kad jūs redzēsiet kādu no saviem vecākiem, brāli vai māsu, vai draugu, padomājiet par to, kā viņiem kalpot, lai paustu savas jūtas pret viņiem. Tas ne tikai padarīs laimīgus viņus un jūs, bet tas padarīs arī laimīgu jūsu Debesu Tēvu.

BĒRNI

Izrādīt mīlestību

Jēzus dalījās stāstā par tēvu un viņa diviem dēliem. Tēvs strādāja viņa dārzā un lūdza saviem diviem dēliem palīdzēt. Pirmais dēls sākumā atteicās palīdzēt, bet vēlāk atnāca, lai palīdzētu viņa dārzā. Otrais dēls teica, ka viņš palīdzēs, bet tā arī to neizdarīja. Jēzus mācīja, ka pirmais dēls ar paklausību izrādīja lielāku mīlestību pret savu tēvu.

Izspēlējiet lomās šo stāstu! Tad uzrakstiet vai uzzīmējiet trīs lietas, ko jūs varat darīt, lai izrādītu savu mīlestību pret Debesu Tēvu.

Bērnu audzināšana ir svēts pienākums

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un meklējiet iedvesmu, lai uzzinātu, ar kurām vēstījuma domām dalīties. Kā izpratne par „Ģimene — vēstījums pasaulei” vairo jūsu ticību Dievam un svētī tās māšas, par kurām gādājat, veicot apmeklējuma mācības pienākumus? Vairāk informācijas meklējiet: reliefsociety.lds.org.

Ticība, ģimene, palīdzība

Mūsu Debesu Tēvs nodibināja ģimenes, lai palīdzētu mums mācīt pareizus principus mīlošā gaisotnē. Prezidents Tomass S. Monsons teica: „Izsakiet savam bērnam uzslavas un apskaujiet viņu; biežāk saki: „Es mīlu tevi”; vienmēr paudiet pateicību. Nekad neļaujiet problēmai, kas ir jāatrisina, kļūt svarīgākai par cilvēku, kurš ir jāmīl.”¹

Sjūzena V. Tanere, kādreizējā Jau-no sieviešu biedrības vispārējā prezidente, mācīja: „Mūsu Tēvs Debesīs ir piemērs, kuram mums vajadzētu sekot. Viņš mūs mīl, māca, ir pacietīgs ar mums un uztic mums mūsu izvēles brīvību. . . . Dažreiz audzināšana, kas nozīmē „mācīt”, tiek jaukta ar kritizēšanu. Bērni — kā arī jebkura vecuma cilvēki — savu uzvedību maina ātrāk mīlestības un uzmundrinājuma iespaidā nekā kritizēšanas iespaidā.”²

„Ja mēs uzticīgi kopā ar ģimeni lūdzam Dievu, studējam Svētos Rakstus, noturam ģimenes mājvakarus, dodam priesterības svētības un

ievērojam sabata dienu,” teica elders Kventins L. Kuks no Divpadsmit apustuļu kvoruma, „mūsu bērni . . . būs sagatavoti mūžīgajām mājām debesis, neskatoties uz to, kas viņus varētu piemeklēt šajā sarežģītajā pasaulē.”³

Papildu Svētie Raksti

1. Nefija 8:37; 3. Nefija 22:13; Mācības un Derību 93:40; 121:41

Patiesi stāsti

„Es lasīju kādu avīzi, un kāds no maniem jaunākajiem mazdēliem ērti iekārtojās man blakus,” teica elders Roberts D. Heilzs no Divpadsmit apustuļu kvoruma. „Lasot man patika dzirdēt viņa jauko balsi skanam fonā. Iedomājieties manu pārsteigumu, ka pēc kāda brīža viņš iespiecās starp avīzi un mani. Satverot savās rokās manu seju un spiežot man klāt savu degunu, viņš vaicāja: „Vectēv! Vai tu esi šeit?”

. . . Būt šeit nozīmē — izprast mūsu jauniešu sirdis un būt ar viņiem kontaktā. Un būt kontaktā ar

viņiem nozīmē ne tikai runāšanos ar viņiem, bet arī kopīgu darbošanos ar viņiem. . . .

Mums jāplāno un jāizmanto mācīšanas brīži. . . .

. . . Jo ilgāk es dzīvoju, jo vairāk es atzīstu, ka mācīšanas brīži manā jaunībā, īpaši tie, ko sniedza mani vecāki, ir izveidojuši manu dzīvi un padarījuši mani par tādu, kāds es esmu.”⁴

ATSAUCES

1. Tomass S. Monsons, „Love at Home — Counsel from Our Prophet”, *Liahona*, 2011. g. aug., 4. lpp.
2. Sjūzena V. Tanere, „Did I Tell You . . . ?” *Liahona*, 2003. g. maijs, 74. lpp.
3. Kventins L. Kuks, „Tas Kungs ir mana gaisma” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2015. g. maijs, 64. lpp.
4. Roberts D. Heilzs, „Mūsu pienākums pret Dievu: vecāku un vadītāju uzdevums attiecībā uz jauno paaudzi” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2010. g. maijs, 95., 96. lpp.

Apdomājiet!

Kāpēc evaņģēliju vislabāk ir mācīt ar mīlestības valodu un mīlestības piemēru?